

Vajna Ádám

Véglegességi gyakorlatok

Reggelit hozol ágyba, a reggel végleges lesz, ahányan bennem élnek egyiknek sem te kellesz, egyiknek sem, de bennem élsz olyan értelemben, hogy sose sikerült

még ennyire elfelednem, hogy átlagos lesz minden, ami egyszer hibádzik, reggelit hozol, de már végleges lett egy másik, átlagos lett, talán jót akarna,

hogya hagynám, ahányan bennem élnek, annyian támadnak rám, ahányan bennem élnek, mindegyiknek az alján van egy másik belőled, és egyedül ő győzhet.

Végleges lesz a reggel, török
alatta minden, ahányan bennem
élnek, rosszat akar mindegyik, rosszat
akar mindegyik, csak te nem, kicsi kincsem,

alattad ahányan bennem, török
reggel mindegyik, átlagos lesz a rossz és
végleges lesz az egyik, végleges lesz
és félek, nem az, amelyik tetszik,

átlagos lesz, mint eddig, és végleges
a reggel, rosszat akar és tetszik, sajnós
nekem mindegyik, féltelek, kicsi kincsem,
ahány van érted, ahány van csak érted törekszik.

Besüt a fény az ágyba, a reggeli fény besüt, a
délelőtti fény már sehova sem törekszik, nem
lenne hova tegyük, általában se marad semmi
a déli fényből, vagyis nem úgy, ahogyan emlékszünk

rá a képről, amin a fény még besüt a délutáni
ágyba, másik lakás és másik emberek másra
várva, egymásra várva nézik, ahogy változnak
mássá, és véglegessé válik, ami ott megszokássá.

Fátylasodik az este, elveszünk benne, rendben,
nem veszünk el, de néha, amikor úgy esik a fény,
nem látszunk mindketten, ha úgy esik, hogy mégis,
törik alatta minden, és sokszor esik úgy, és

átlagos leszel kincsem, végleges leszel, és így
öregszel meg a hitben, hogy nem veszünk el épp csak
fátylasodik az este, és nem veszünk el, rendben, a
fény esik csak úgy, hogy valójában már nincsen.

